

بررسی امکان نسبی تکثیر گیاه آویشن باغی (*Thymus vulgaris L.*)

از طریق تقسیم ریشه و اثر تاریخ کاشت بر پایه‌های حاصل از تکثیر

وجیهه انصاری^۱، فریدون ملتی^۲، کمال الدین ناصری^۳، مهدی راستگو^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد مر تعدادری، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲مربی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۳استادیار، دانشگاه فردوسی مشهد

^۴دانشیار، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

اثر تاریخ کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی آویشن باغی (*Thymus vulgaris L.*) در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۴ در دانشگاه فردوسی مشهد بررسی شد. بدین منظور بوته‌های آویشن باغی از عرصه‌های زراعی روستای امام‌قلی واقع در شهرستان قوچان جمع‌آوری گردید. آزمایش با ۵ تکرار در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در ۴ تاریخ کاشت ۱۵ آبان، ۱۵ اسفند، ۱۵ فروردین و ۲۵ اردیبهشت انجام شد. نتایج مشخص کرد که اثر تاریخ کاشت بر روی صفات مورد مطالعه معنی دار است. بیشترین مقدار صفات گیاهی (وزن خشک برگ، وزن خشک ساقه، وزن خشک کل گیاه، ارتفاع ساقه، تعداد ساقه به جز نسبت برگ به ساقه) در ۱۵ فروردین و کمترین مقدار آن در ۱۵ آبان است. همچنین بهترین زمان کاشت این گونه، ۱۵ فروردین است که بیشترین تولید را در مقایسه با سایر تاریخ‌های کاشت دارد.

واژه‌های کلیدی: آویشن باغی، تاریخ کاشت، پایه‌های حاصل از تکثیر، امام‌قلی